

ת"פ 56163/11/15 - מדינת ישראל נגד יצחק סעדיאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56163-11-15 מדינת ישראל נ'
סעדיאן(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

המאשימה

נגד

יצחק סעדיאן ע"י עו"ד מיכאל עירוני

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות הימורים וסחיטה באיומים. ואלה עובדות כתב האישום:

על פי האישום הראשון, במהלך כחצי שנה בשנת 2015, ארגן הנאשם הימורים אסורים על תוצאות משחקי ספורט. המהמרים נהגו לשלוח לנאשם מסרון עם נתוני ההימור בו בחרו, ולאחר מכן היה הנאשם משלם להם את סכום הזכייה או גובה מהם את כספי ההפסד.

במהלך התקופה ארגן הנאשם הימורים בהיקף של מאות אלפי שקלים.

על פי האישום השני, במהלך החודשים ספטמבר ואוקטובר לשנת 2015, אדם בשם שי, שנהג להמר אצל הנאשם (להלן: **המתלונן**) חב לו סכום של 37,000 ש"ח, בשל הפסדיו בהימורים. להבטחת החוב נתן המתלונן לנאשם צ'ק של אשתו, אך ביקש ממנו שלא יפרע את הצ'ק, אלא יחכה עד שיתן לו את הכסף במזומן. עוד ביקש המתלונן מהנאשם שלא יחשוף בפני אשתו את עניין החוב ומתן הצ'ק. הנאשם השיב למתלונן במסרון, כי "זה **כלום ממה שיעשה לו**", אם הצ'ק לא יכובד.

ביום 26.10.15 דרש הנאשם מהמתלונן שישלם את חובו, והמתלונן השיב שאביו מנסה ללוות כסף, לצורך פרעון החוב. הנאשם דרש מהמתלונן להגיע אליו לירושלים, ופגש אותו בשכונת גאולה, יחד עם שלושה אנשים נוספים. במהלך הפגישה חטף הנאשם את מפתחות מכוניתו של המתלונן, על מנת להניעו לשלם את החוב. המתלונן ברח מהמקום בשל פחדו מהנאשם. לאחר שעה, אדם אחר התקשר למתלונן ואמר לו לחזור למקום. כאשר חזר המתלונן למקום, פגש שם את הנאשם יחד אדם אחר. האדם האחר החזיר למתלונן את מפתחות מכוניתו ואמר לו להשיג את סכום החוב.

בשל ארוע זה הורשע הנאשם בעבירת סחיטה באיומים.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי שני הצדדים יעתרו להשית על הנאשם עונש של ששה

חודשי מאסר בפועל וקנס. לגבי המאסר הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם מאסר לריצוי ממש ואילו הנאשם יעתור למאסר שירוצה בעבודות שירות. לגבי הקנס הוסכם, כי הנאשם יעתור לקנס של 20,000 ש והמאשימה תעתור לקנס גבוה יותר.

במהלך הדיון הבהירו הצדדים, כי על פי ההסדר, עותרים שני הצדדים להשית על הנאשם עונש מוסכם של ששה חודשי מאסר בפועל, והמחלוקת היא רק לענין אופי ריצוי העונש, כמאסר ממש או בדרך של עבודות שירות.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרתן של עבירות ההימורים בכלל ועל היקפן הכספי הגדול של העבירות אותן עבר הנאשם בפרט. עוד התייחס ב"כ המאשימה לכך שהסדר הטיעון בתיק זה נבע, בין היתר, מקשיים ראיתיים.

לאור אלה ביקש לגזור על הנאשם ששה חודשי מאסר לריצוי ממש.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהרווחים אותם הפיק הנאשם מן ההימורים אינם גדולים, והנאשם עבר את העבירות לאורך תקופה קצרה. לטענתו, הנאשם היה רק "סוכן שטח" והכנסתו היתה 10% מהפסדיהם של המהמרים.

ב"כ הנאשם הפנה למצבו המשפחתי המורכב של הנאשם, אשר לטענתו מגדל את שני ילדיו לאחר גירושיו, ולענין זה הגיש מסמכים מרשויות הרווחה.

מתחם העונש

רעתן של עבירות ההימורים והנזקים החברתיים והכלכליים שהן גורמות ברורה וידועה. מדובר בעבירות אשר נזקיהן משתרעים על מספר תחומים: ראשית, הנזק הישיר למהמרים, אשר לעיתים מפסידים את חסכונות חייהם בשל התמכרות להימורים. שנית, הנזק העקיף הנגרם בשל הדרדרות של מהמרים לבצע עבירות, על מנת לממן את הפסדיהם. ואחרון - עבירות אלו הן חלק מ"כלכלה שחורה" המתקיימת מחוץ למערכת הפיננסית הלגיטימית. משכך, יש להחיל מדיניות ענישה אשר תרתיע אנשים מלבצען.

ר' למשל ע"פ 6889/11, מדינת ישראל נ' עובד, שם נפסק:

14. בית משפט זה עמד על התכליות העומדות ביסוד האיסור על הימורים ומשחקים אסורים (ע"מ 4436/02 תשעים הכדורים - מסעדה, מועדון חברים נ' עיריית חיפה, פ"ד נח(3) 782, 795-796 (2004)). התכלית הראשונה הינה תכלית ערכית המבוססת על ההכרה שאדם צריך להתפרנס מעבודה או משלח יד לגיטימיים ולא על דרך התעשרות מהירה התלויה בגורל. תכלית זו נועדה לעודד את האדם למצות את יכולתו הפיזית והשכלית בדרך התורמת לעצמו ולחברה (רע"פ 9140/99 רומנו נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(4) 358, 349 (2000)). התכלית השנייה עניינה במניעת התמכרות להימורים. ניסיון החיים מלמד כי מספרם של המפסידים בהימורים גדול מאלה המרוויחים מהם. מכאן, שאדם המכור להימורים עלול להביא את עצמו ואת משפחתו להפסדים כספיים, באופן שהוא עלול להפוך לנטל עליהם ועל החברה בכללותה, וכן לדרדרו לפשיעה על מנת למזער את הפסדיו או כדי להמשיך ולממן את ההימורים (ראו לדוגמה: ע"פ 7075/03 אלון נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 2.8.2006)). תכליות אלה נכונות, ואף ביתר שאת, גם ביחס להימורים מקוונים, כפי שיפורט להלן.

בפסק הדין (פסקאות 17-18) נסקרה רמת הענישה הנוהגת ביחס ל"דרגי הביניים" בעבירות דומות, של הימורים באינטרנט, ונקבע כי היא נעה בין מאסרים לריצוי בעבודות שירות ובין מאסרים בפועל (ויש לציין כי באותו מקרה התייחס בית המשפט בית היתר לכך שאכיפתן של עבירות הימורים באינטרנט נמצאת רק בשלב ראשוני, ועל כן יש להעלות את הענישה באופן הדרגתי.

עם זאת נקבע, כי ביחס למי שמארגן הימורים בעצמו בהיקף משמעותי, על דרך הכלל יש לגזור עונשי מאסר לריצוי ממש. ר' בהקשר זה גם ע"פ 6474/03, מדינת ישראל נ' מלכה, שם נפסק (אם כי ביחס לעבירות בהיקף גדול במידה ניכרת):

"צדק בית המשפט המחוזי בהטילו על המערערים גם עונש של מאסר בפועל משמעותי וזאת חרף העובדה כי מדובר במקרה ראשון, בו בית המשפט הרשיע בעבירות כלכליות אשר בוצעו תוך כדי ביצועה של עבירת החזקה וניהול מקום למשחקים אסורים, ואין מקום להקל ראש בעבירות מסוג זה, נהפוך הוא, יש למצות את הדין עם עבריינים המבצעים עבירות חמורות מעין אלו כדי להוקיע את הרעה החולה מחברה השואפת להיות חברה מתוקנת וזאת על מנת להבריאה."

לצד עבירות ההימורים, הנאשם הורשע גם בסחיטתו באיומים של אחד המהמרים, אשר היה חייב לו סכום של 37,000 ש"ח.

על פי עובדות האישום, תחילה סחט הנאשם את המתלונן באיומים מילוליים. משלא צלחה דרך זו, זימן הנאשם את המתלונן לירושלים וזה הגיע בו ביום, ושם לקח הנאשם את מפתחות מכוניתו של המתלונן. הסחיטה בוצעה על ידי מספר אנשים יחדיו, והתנהגותו של המתלונן, אשר הגיע למקום מחוץ לירושלים מיד כאשר הורה לו הנאשם ולאחר מכן ברח מהמקום בשל פחדו מהנאשם וחבריו, מעידה על עצמת האימה אשר הטיל עליו הנאשם. אישום זה מלמד הן על היקף הכנסותיו של הנאשם והן על דרכי גביית הרווחים.

רבות נאמר על רעתה של עבירת הסחיטה באיומים ועל נזקה. מדובר במעשים שיש בהם פגיעה קשה בקרבנות, בשלוות חייהם ותחושת הבטחון האישי שלהם. במיוחד הדברים אמורים במקרה זה, בו עצם החוב נוצר בשל מעשים אסורים.

עבירת הסחיטה באיומים מגינה על ערכים שונים, הנוגעים לקרבן הסחיטה, לציבור בכללותו ולתקינות מרקם החיים במדינה. עבירה זו פוגעת במספר ערכים חשובים ובהם, שמירה תחושת הבטחון של הפרט, רכוש, חירותו, האוטונומיה שלו וכבודו. מעבר לכך, העבירה טומנת בחובה אף פגיעה במרקם החברתי וביכולתה להתנהל כחברה דמוקרטית שומרת חוק. לפגיעה של עבירת הסחיטה באיומים בערכים החברתיים. ר' למשל ע"פ 7083/12 מדינת ישראל נ' כהן (02.12.13):

"סחיטה באיומים היא נגע החותר תחת יסודותיו של קיום אנושי הוגן, וזורע בנסחט פחד ואימה..."

ר' גם ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (20.9.2015):

"סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חיו ובביטחונו. עבירה זו פוגעת במרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה."

מעבר לכך, מדובר בעבירה אשר על פי רוב קרבן העבירה חושש להתלונן עליה, בשל פחדו מהאיום. ר' לעניין גם ע"פ

6774/01 מ"י נ' אלעלוין (01.01.11) וכן ע"פ 5145/12 אבו זאיד נ' מ"י (17.12.12).

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את היקפם הכספי הנכבד של ההימורים, משך התקופה בה ארגן הנאשם הימורים (כחצי שנה) ואת עבירת הסחיטה, הנוגעת במישרין לעבירות ההימורים ונובעת מהן. בנסיבות הענין, לאור העובדה שעבירת הסחיטה נובעת מעבירות האיומים ושלוכה בהן, אקבע מתחם עונש אחד למכלול המעשים.

לטעמי מתחם העונש ההולם את מכלול המעשים בהם הורשע הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין תשעה חודשים ועד שנתיים. ועם זאת, לאור עמדתה של המאשימה, אשר טענה כי המתחם מתחיל בששה חודשי מאסר, אקבע כי המתחם מתחיל בששה חודשי מאסר.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1983. גרוש ואב לשני ילדים.

בשנת 2008 נדון הנאשם לשנתיים מאסר בשל עבירות סמים.

נתתי דעתי לטענות ב"כ הנאשם, כי הנאשם מגדל את שני ילדיו לאחר שהתגרש מאשתו - אם הילדים.

מהמסמכים אותם הציג ב"כ הנאשם אכן עולה תמונה קשה ביחס למצבם של הילדים, אשר אמם למרבה הצער אינה מתפקדת באופן הולם. עם זאת עולה, בשונה ממה שנטען, כי לא הנאשם הוא שמגדל את ילדיו, אלא הוריה של גרושתו. מהמסמכים עולה כי הנאשם פוגש את ילדיו פעם בשבוע, ולא מעבר לכך, שכן "**לא מתאים לו בשלב זה של חייו לגדל את ילדיו**" (ע' 4 לפרוטוקול ישיבה של ועדת טיפול והערכה מיום 19.7.16).

אכן, אין להקל ראש גם בפגישה שבועית של הורה עם ילדיו, אך הנאשם אינו משמורן על ילדיו וכליאתו אינה עלולה להותיר את ילדיו ללא מענה.

דין והכרעה

הרף הגבוה של הסדר הטיעון שבין הצדדים, ששה חודשי מאסר לריצוי ממש, הוא למעשה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה (וכפי שצינתי, אף נמוך מאשר הרף התחתון של מתחם העונש הנראה לי הולם). המאשימה הסבירה זאת בקושי ראייתי, ומדובר בשיקול לגיטימי לקביעת עונש מקל, ואף לקביעת עונש החורג מהמתחם (ר' למשל ע"פ 2021/17, מצגר נ' מדינת ישראל).

לו הייתי גוזר את ענשו של הנאשם במנותק מן ההסדר, היה מקום להשית עליו עונש מכביד יותר מאשר הרף הגבוה של ההסדר. ועם זאת, בנסיבות הענין ולאור הנימוקים להסדר, הוא נראה סביר ולא אסטה ממנו.

מנגד, לא ראיתי הצדקה לקבוע כי עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות. עונש זה מהווה חריגה מהמתחם, ולא ראיתי לכך הצדקה בנסיבות הענין. כאשר לפני הסדר אשר גם הרף העליון שלו מקל עם הנאשם ומביא בחשבון את כל הנקודות אשר ניתן לזקוף לזכותו, אין מקום להקל עם הנאשם עוד יותר, ולהשית עליו עונש אשר אינו מבטא את חומרת מעשיו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 4

- א. מאסר בפועל לריצוי ממש לתקופה של ששה חודשים. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם. הצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה. הנאשם יתייצב לריצוי יתרת העונש ביום 18.6.17.
- ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע, תוך שלוש שנים מהיום.
- ג. קנס בסך 25,000 ש"ח או חצי שנה מאסר תמורתו. הקנס יחולק ל - 25 תשלומים. תשלום ראשון עד ליום 1.12.17 והיתר עד הראשון בחודשים שלאחר מכן. הפקדה שבתיק תקוזז מהקנס (לאחר התייצבות הנאשם למאסרו).

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ז, 07 מאי 2017, במעמד הצדדים.